

ния човѣкъ, безъ да го познаватъ. Истински учениятъ не се познава отвънъ. И ученостъта е вътрешно качество. И светията, и учениятъ иматъ голѣми знания и възможности, които можете да видите при специални случаи. И светията, и учениятъ живѣятъ въ радостъта. Тѣ първи се ползватъ отъ своитѣ знания. Като опитатъ знанията си, тогава ги предлагатъ на свѣта. Не прави ли сжщото фурнаджията? Като извади хлѣба отъ пещъта, той пръвъ го опитва. Не прави ли сжщото и готвачътъ? Като наготви, той пръвъ опитва яденето. Не прави ли сжщото и домакинята? Преди да сложи яденето на масата, тя го е опитала, знае, какво е приготвила.

Като ученици, вие трѣбва да изучавате закона на различаването, да не се заблуждавате отъ външнитѣ форми. Много отъ сегашнитѣ форми на животъ трѣбва да се измѣнятъ. Казваме, запримѣръ, че домакинята трѣбва да е опитала яденето, преди да го сложи на трапезата. Какво трѣбва да направи онази жена, която е вегетарианка, и готви на мжжъ месо-ядецъ? Трѣбва ли да опитва яденето? Не трѣбва. Оттукъ се явява въпросътъ: какво трѣбва да направи нѣкоя жена, която не обича мжжа си? Да остане ли при него, или да го напусне? Мжжътъ представя човѣшкия умъ, а жената — сърдцето на човѣка. Ако сърдцето не обича ума, тѣ не сж въ съгласие и не могатъ да работятъ заедно. За да се ползува отъ благата и условията на живота, за да се